Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om:

— **"Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EEG) nr 3528/86 om skydd av gemenskapens skogar mot luftföroreningar", och**

— **"Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EEG) nr 2158/92 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder"** [1]

(97/C 66/19)

Den 11 september 1996 beslutade rådet, i enlighet med artiklarna 43 och 198 i EG-fördraget, att rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslagen.

Ekonomiska och sociala kommittén har utsett Seppo Ilmari Kallio till huvudföredragande med ansvar för att utarbeta yttrandet.

Vid sin 340:e plenarsession den 27-28 november 1996 (sammanträdet den 27 november 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén enhälligt följande yttrande.

Kommittén stödde de båda förordningsförslagen med förbehåll för nedanstående påpekanden.

1. Inledning

1.1. Kommittén konstaterar att det är nödvändigt med en ändring av de båda förordningarna för att kunna uppnå de målsättningar som ligger till grund för förordningarna. I synnerhet vad gäller målsättningen för förordningen om skydd av skogen mot luftföroreningar är det viktigt att skogens långa livscykel beaktas.

1.2. ESK åberopar fortsättningsvis även sitt eget yttrande om den första förlängningen av förordningarna från 1992. ESK har dessutom genom årliga rapporter över de europeiska skogarnas hälsotillstånd och uppgifter från skogsbrandsforskningen kunnat bilda sig en uppfattning om det aktuella läget vad gäller Europas skogar.

1.3. ESK konstaterar att

— gemenskapsåtgärderna för att skydda skogen mot luftföroreningar överensstämmer med EU:s jordbrukspolitiska målsättningar samt motsvarar de mål som fastställs i det femte gemenskapsprogrammet om politik och åtgärder vad gäller miljön och en hållbar utveckling som antogs 1993. Dessa åtgärder bidrar även till genomförandet av gemenskapens internationella åtaganden (konferensen i Rio de Janeiro 1992).

— medlemsstaternas stöd för skyddsåtgärder mot skogsbränder skall koncentreras på riskområden, och gemenskapssamarbetet för att förbättra brandskyddssystemet skall främjas genom ett utbyggt informationssystem. Detta informationssystem har även stor betydelse för övervakning och forskning.

2. Allmänna kommentarer

2.1. Skogen spelar en viktig roll för den ekologiska balansen, framför allt beträffande marken och jordmånen, vattenresurserna, klimatet samt djur- och växtlivet. Skogens skyddsfunktioner är även en viktig förutsättning för ett varaktigt upprätthållande av ett bördigt jordbrukslandskap.

2.2. Skogen har ekonomisk betydelse som producent av förnybara råvaror samt ger arbetstillfällen inom skogsbruk och träindustri. Även för näringsgrenar som turism och fritidsverksamhet utgör skogen en viktig ekonomisk resurs. Skogsbruket förutsätter även en fungerande infrastruktur.

2.3. På grund av sin viktiga ekologiska, ekonomiska och sociala funktion utgör skogen en betydande utvecklingsfaktor för Europeiska unionen.

2.4. Kommittén ser därför de europeiska skogarna som en strategiskt viktig resurs som kräver en integrerande strukturpolitik. En sådan politik överensstämmer även med Europeiska unionens åtaganden för att skydda ekosystemet och främja en hållbar utveckling på internationell nivå.

2.5. Den viktiga roll som skogen spelar för människan och hennes närmiljö, för ekonomin och naturen måste

[1] EGT nr C 268, 14.9.1996, s. 7-8.

avspeglas i gemenskapspolitiken. Dessutom måste skogsindustrin motiveras att delta i åtgärderna, för att ett varaktigt skogsskydd och en regionalt anpassad skogsutveckling skall kunna garanteras.

2.6. ESK ser positivt på att Europaparlamentet sedan 1992 intensivt har engagerat sig i frågan om skogsskydd, skogsutveckling och skogens resurser (EUROFOR-studien 1994, initiativ 1996).

2.7. ESK noterar med tillfredsställelse det samordnande arbete på såväl gemenskapsnivå som internationell nivå som Ständiga kommittén för skogsbruk utför.

2.8. ESK välkomnar dessutom kommissionens begäran om att inrätta en rådgivningskommitté Skogsbruk.

3. Särskilda kommentarer om gemenskapsåtgärder för skydd av skogen mot luftföroreningar

3.1. ESK välkomnar de skogsrapporter som sedan 1992 ges ut av FN:s ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) och Europeiska kommissionen. Av dessa framgår att trots vissa regionala förbättringar har skogsskadorna i Europa ökat.

3.2. ESK konstaterar dessutom med tillfredsställelse att allt fler länder deltar i de nationella och transnationella skogsskadeundersökningarna (nivå I), och att de trädkroneundersökningar som utförts under 1991-1995 kompletterats med undersökningar av skogsmarkernas hälsotillstånd och kemiska analyser av barr och blad.

3.3. Dessutom välkomnar kommittén att permanenta observationsområden inrättas över hela Europa (nivå II), där betydligt intensivare undersökningar genomförs. De resultat som erhålls skall utnyttjas i försöken att klargöra de komplicerade, dubbelriktade relationerna mellan skogsskadorna och luftföroreningarna.

3.3.1. I detta sammanhang måste man nämna att de första resultaten från de permanenta observationsarealerna föreligger först 1997. För att det skall gå att urskilja entydiga tendenser ur materialet måste lägesbevakningen fortsätta i minst tio år till, eftersom vissa undersökningar bara görs med fem eller tio års mellanrum.

3.3.2. Datautvärderingen av den intensiva övervakningen, enhetligare mätmetoder och ständigt utbyte och fortlöpande jämförelser med andra forskningscentra på internationell nivå utvecklas under intimt samarbete inom gemenskapen.

3.3.3. Målsättningen med det intensiva övervakningsprogrammet är lättast att uppnå om ett stort antal länder deltar. Därför bör de länder som redan är aktiva få fortsatt stöd, och andra intresserade länder skall uppmanas att ansluta sig.

3.4. Det framgår av en del nationella rapporter att de faktorer som svarar för skador på skogsbestånden är av många olika slag och påverkar skogen i ett komplicerat samspel. Inflytandet av dessa biotiska och abiotiska faktorer på skogarnas livskraft bör i framtiden analyseras grundligare, liksom deras inbördes påverkan. Kommittén rekommenderar därför att åtgärder mot detta slags skadefaktorer stöds av gemenskapen.

4. Särskilda kommentarer om gemenskapens åtgärder för skydd mot skogsbrand

4.1. Gemenskapsåtgärderna för skydd mot skogsbränder är meningsfulla enbart om de genomförs inom ramen för en sammanhängande skogsbrukspolitik. Denna politik bör vara ett element i en utvecklingspolitik för landsbygden som helhet och på europeisk nivå, som beskrivits i Cork-deklarationen [1]. Skydd av skogen mot bränder har stor politisk betydelse i samband med den fysiska planeringen.

4.2. Det skogsbrandsinformationssystem som planeras på grundval av en pilotstudie [2] och för närvarande täcker en rad provinser i de sydliga medlemsländerna välkomnas i högsta grad, eftersom det ökar de hittills otillräckliga kunskaperna om brandorsaker.

4.2.1. Man kan konstatera att det har skett förbättringar i medlemsstaternas brandskyddsverksamhet de senaste tio åren, och därmed i Europeiska unionen: den totala brandarealen har minskat, både den genomsnittliga omfattningen av varje brand och brandkårernas utryckningstid har reducerats. Däremot är det oroande att antalet bränder ökar kännbart. I över 50 % av fallen är brandorsaken okänd, varför ansträngningarna bör intensifieras inom brandorsaksforskningen. Det är rimligt att analysera socioekonomiska aspekter som fysisk planering, avfolkning, turism m.m.

4.3. Det är också värt att notera att 60 % av de brandhotade arealerna är privatägda. På grund av att dessa skogar har låg avkastning av naturliga skäl, framför allt i Sydeuropa, är det logiskt med gemenskaps-

---

[1] Europakonferensen om landsbygdsutveckling. Cork, Irland, 7-9 november 1996.

[2] Europeiska kommissionen: "Forest fires in the south of the European Union — Pilot projects in preparation for setting up the Community forest-fire information system", Bryssel 1996.

stödda, kostnadsintensiva brandskyddsåtgärder i privatskogarna, som annars inte skulle kunna finansieras. Utvidgningen av finansieringsramen som planeras för förlängningsperioden är välmotiverad.

4.4. Som en fortsättning på gemenskapsinterventionen bör man verka för att de nationella och regionala nivåerna utarbetar lämpliga planer för skogsprojekt som minskar brandeffekterna på bestånden.

4.5. I detta sammanhang hänvisar ESK också till Ständiga skogskommittén och rådgivningskommittén Skogsbruk. Dessa kan fungera som vertikala informationskanaler mellan regioner, medlemsstater och kommissionen.

Bryssel den 27 november 1996.

Ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Tom JENKINS

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Nya teknologiers inverkan på sysselsättningssituationen"

(97/C 66/20)

Vid sitt sammanträde den 21 februari 1995 beslutade Ekonomiska och sociala kommittén enligt artikel 23.3 i arbetsordningen att utarbeta ett yttrande om "Nya teknologiers inverkan på sysselsättningssituationen".

Vid sitt sammanträde den 21 december 1995 beslutade Ekonomiska och sociala kommittén enligt artikel 19.1 i arbetsordningen att tillsätta en underkommitté, med uppgift att förbereda kommitténs arbete i ärendet.

Underkommittén antog sitt utkast till yttrande den 11 oktober 1996. Föredragande var Vasco Cal, medföredragande var Giannino Bernabei och Roger Ramaekers.

Vid sin 340:e plenarsessionen den 27-28 november 1996 (sammanträdet den 27 november 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén, med 80 röster för, 5 mot och 5 nedlagda röster, följande yttrande.

1. Inledning

1.1. Ekonomiska och sociala kommittén höll i oktober 1995 en speciell plenarsession om sysselsättningssituationen. Vid denna studerades olika yttranden [1] som hade förberetts av de sektioner som ansvarar för ärenden som debatteras i gemenskapens institutioner och som hade det gemensamt att de alla rörde återverkningarna på sysselsättningen (se utgiven specialbroschyr).

1.2. Föreliggande yttrande på eget initiativ syftar till att bredda, aktualisera och fördjupa de teman som debatterades och tar särskilt fasta på effekterna av att man inför ny teknologi och på sysselsättningen. Detta tema har utförligt behandlats i olika instanser på gemenskapsnivå och internationellt. I sammanhanget bör särskilt nämnas OECD:s studie nyligen ("teknologi, produktivitet och skapande av arbetstillfällen"), Europeiska kommissionens grönbok om informationssamhället [2], rapporterna från den rådgivande gruppen för konkurrenskraften [3], från forumet om informations-

[1] EGT nr C 18, 22.1.1996, s. 37, 42, 54, 68, 74, 83.

[2] Dok. KOM(96) 389 slutlig.

[3] Den rådgivande gruppen inrättades av kommissionen i februari 1995 som en följd av det europeiska toppmötet i Essen. Gruppen är sammansatt av 13 experter som företräder privat och offentlig bankverksamhet, stora företag och intressegrupper i samhället, och den leds av Carlo Azeglio Ciampi, före detta premiärminister i Italien och före detta chef för den italienska riksbanken samt kommissionens ständige representant.